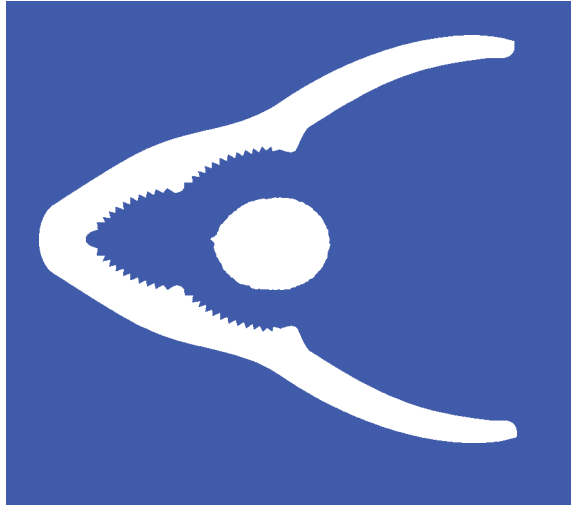

LEC i salut mental del professorat

La futura LEC (Llei d'Educació de Catalunya) incidirà encara més en el malestar psicològic del professorat ja que augmentarà la càrrega tensional i l'estrès vinculat a la professió perquè desregula les relacions laborals a partir de les diferents modalitats de contractació; per la incidència de les avaluacions internes i externes que els deslegitima ja que qüestionen la seva feina i la seva vàlua com a professionals; per la guetització del seu lloc de treball segons la tipologia de l'alumnat que tingui el centre i la zona on estigui ubicat,

Totes aquestes conductes són els símptomes particulars del desordre social.

Una pressió que provocarà un augment de l'angoixa subjacent a les manifestacions patològiques que afloren en cada època, com les malalties psicossomàtiques de caràcter musculoesquelètic, l'augment de les fibromiàlgies, el dolor crònic, etc., com també les patologies derivades de l'estrès i el burn-out: ansietat i depressió.

Per la relació afectiva que hi ha entre docent i alumne/a, aquesta feina nostra comporta un desgast emocional molt superior al d'altres

amb l'empobriment econòmic conseqüent en relació amb altres companys/es d'altres zones i altres centres que sí que acompliran amb els objectius marcats en aquestes avaluacions. Per no esmentar la pressió extra que suposarà la contradicció d'haver d'assumir un projecte de direcció que no necessàriament es comparteix, per tal de no ser desplaçats del lloc de treball. Amb la LEC, el professorat és l'estament damunt del qual recau tota la responsabilitat de l'èxit o fracàs escolar de l'alumnat, una situació que comporta incertesa i sentiment de culpa en relació amb la feina a fer i a la feina feta; la qual els converteix en culpables, doncs, de la mala rendibilitat del centre tant en la vessant acadèmica com la financera; si la primera no funciona, la segona se'n ressent, i viceversa, amb la pressió psicològica addicional que això comporta.

La desregulació del llaç social incideix de ple en els centres educatius, sobretot en els més massificats i amb més nombre d'alumnat immigrant, fet que augmentarà encara més un malestar social que es reflecteix en el clima escolar, i converteix els i les docents en l'ase dels cops -simbòlic o real- del malestar social que afecta directament la seva feina. La dificultat de relació amb les famílies, a causa bàsicament del sentiment de culpa que els genera la impossibilitat actual de conciliar la vida familiar amb la laboral, o haver caigut en la precarietat laboral són exemples que posen de manifest com el malestar social acaba repercutint en el si de l'àmbit escolar en general i en la figura del i la docent en particular.

El malestar, que sempre retorna, es manifesta, tant en l'alumnat com en el professorat, en forma de símptomes diversos com trastorns de conducta, TDHA, bullying, conductes disruptives diverses, inhibició, psicopatia, malenconia, estats depressius, burn-out, manifestacions psicossomàtiques, etc... I en conflictes interns individuals i/o col·lectius que afecten tant l'alumnat com el professorat. La incidència del mobbing augmentarà en la mesura que avanci la desregulació i la fragmentació de les condicions laborals del professorat.

feines. L'alumnat situa el professorat com a referent en la infantesa i com a model en l'adolescència raó per la qual ha d'estar preparat per entendre i entomar el rol que ha d'exercir.

Les relacions interpersonals estan mediatitzades, doncs, per la subjectivitat tant de l'alumnat com dels companys i companyes, fins al punt que sovint és impossible conèixer la causa dels conflictes relacionals que puguin aparèixer. El que sí que s'hauria de poder fer és compartir aquestes situacions amb la resta de l'equip docent, però la LEC no potencia gens el treball en equip.

A més, tampoc no apareix a la LEC cap referència a la integració de la salut laboral en la gestió del Departament d'Educació, tal com diu la LPRL. Entre altres coses, no fa cap referència a la majoria femenina de la professió docent, a les seves particularitats, ritmes biològics, doble càrrega laboral...

Per totes aquestes raons que hem exposat, des del punt de vista de la salut laboral i de prevenció de riscos dels treballadors i treballadores del Departament d'Educació, es prou evident que també cal rebutjar el projecte de la LEC.

- La contradicció per part del professorat, d'haver d'assumir projectes de direcció que no es comparteixen, suposarà una pressió extra .
- Amb la LEC, l'èxit o el fracàs escolar recaurà sobre el professorat, cosa que pot comportar sentiments de culpa i incertesa.